

РЕШЕНИЕ

№ 18364

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2479** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството е образувано по касационна жалба на Заместник председателя на Комисия за финансов надзор срещу решение от 20.12.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 11^{-ти} състав, постановено по НАХД № 16922/2025 г. , с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-207 от 28.10.2025 г. , с което касаторът е наложил на ответника по касационната жалба „ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ СЪГЛАСИЕ“ АД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1303, [улица] имуществена санкция в размер на 1 000 лв. , на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, за нарушение на чл. 290, ал. 2, изр. 2 от Кодекса за застраховането.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилното прилагане на процесуалните норми по установяване и санкциониране на нарушението. По-конкретно, излагат се доводи за неправилното приложение на института на маловажния случай по чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, доколкото на това основание районният съд отменя НП, както и доводи за неправилност на решението, поради невключване в диспозитива му на предупреждение по чл. 63, ал. 4 от ЗАНН. В откритото съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Л., като поддържа касационната жалба изцяло. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по касационната жалба не подава отговор в дадения му срок, но в откритото съдебно заседание се представлява от юрк. П., като изцяло оспорва жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице касационни основания за отмяната му, поради което следва да бъде оставено в сила, поради следното:

Районният съд, като инстанция по фактите, е установил, че на 12.12.2024 г. пред „ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ СЪГЛАСИЕ“ АД е била предявена претенция № ВСС-1321 за изплащане на застрахователно обезщетение, по повод настъпило застрахователно събитие – заболяване, на основание договор за групова застраховка. На датата на завеждане на претенцията са били представени всички доказателства за установяване основанието и размера ѝ, както и данни за банкова сметка. На 06.01.2025 г. ползвателят на застрахователна услуга представил допълнително изискани документи по електронен път. На същата дата ползвателят предявил втора претенция, във връзка със същото застрахователно събитие, заведена под № ВСС-10/07.01.2025 г. На датата на завеждане на претенцията били представени всички доказателства за установяване основанието и размера ѝ, както и данни за банкова сметка, а на 08.01.2025 г. – допълнителна медицинска документация. На 13.02.2025 г. застрахованото лице представило пред застрахователя изискана допълнителна медицинска документация по двете претенции. На 06.03.2025 г. застрахователят се произнесъл по претенция № ВСС-1321 с частичен отказ и плащане на одобрената част от претендираната сума. Към цитираната дата нямало произнасяне по претенция № ВСС-10, поради непредставени допълнителни медицински документи. На 13.03.2025 г. застрахованото лице подало до застрахователя жалба по електронен път, с която възразило срещу постановения частичен отказ по № ВСС-1321, както и срещу липсата на произнасяне по претенция № ВСС-10. С писмо, изх. № 806/11.04.2025 г. „ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ СЪГЛАСИЕ“ АД отговорило на жалбата, потвърждавайки становището си по двете претенции. Писмото било изпратено до застрахованото лице по електронен път на 16.04.2025 г. Гореописаната фактическа обстановка не се оспорва с касационната жалба и се установява след правилен анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на актосъставителя В. Ш.; АУАН; НП; разписка за връчване; възражение; жалба с приложения от потребител; кореспонденция; преписки по претенции; заповед за компетентност; извлечение от ДВ.

Правилни са съображенията на районния съд, че жалбата срещу НП е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, както и че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 2 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя.

Районният съд приема, че НП е незаконосъобразно от материалноправна гледна точка. Предвид разпоредбата на чл. 290, ал. 2, изр. 2 КЗ, застрахователят, съответно застрахователният брокер, е длъжен да регистрира, разгледа и отговори на жалбата в срок до един месец от датата на постъпването ѝ. Правилно районният съд приема, че при подадена на 13.03.2025 г. жалба от ползвателя на застрахователна услуга, крайният срок за произнасянето е бил 14.04.2025 г. , а в конкретния случай произнасянето е направено на 16.04.2025 г. – с два дни по-късно. Правилно районният съд приема, че това закъснение от 2 дни осъществява съставът на нарушението по чл. 290, ал. 2, изр. 2 КЗ. Правилно районният съд приема, че неизпълненото задължение на

застрахователя по чл. 290, ал. 2, изр. 2 КЗ представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН във вр. §1, т. 4 от ДРЗАНН– такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Правилни са съображенията на районния съд, че превишаването само с два работни дни на законовия срок за произнасяне по жалбата, както и липсата на каквито и да било настъпили вредни последици от това, определят нарушението като маловажен случай. Неоснователно е възражението на касатора, че санкционните норми в КЗ не предвиждат наказание за маловажен случай. Това е така, тъй като ако санкционната норма предвижда наказание за маловажен случай, то приложението на института по чл. 28 от ЗАНН е недопустимо.

Правилно е съображението на районния съд, когато прилага института на чл. 28 от ЗАНН, че цитираното в обжалваното НП друго НП № Р-10 223/06.11.2024 г. , влязло в сила на 21.11.2024 г. , скоето застрахователят е санкциониран, не е за нарушение по вид като процесното. Ето защо, то е основание само за отказ за приключване на административното производство със споразумение, предвид разпоредбата на чл. 58г, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, но не обуславя повторност, като основание за отказ за прилагане на института на чл. 28 от ЗАНН, каквито мотиви се излагат в НП.

Неоснователно е възражението на касатора, че въпреки, че районният съд прилага института на чл. 28 от ЗАНН и отменя НП, то в диспозитива на решението липсва отправяне на предупреждение до санкционирания. Действително, съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Обжалваното решение не съдържа предупреждение, но касационният състав приема, че този пропуск не е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК. Предупреждението следва да се направи с настоящото решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II^{вн} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.12.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 11^{тн} състав, постановено по НАХД № 16922/2025 г.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ СЪГЛАСИЕ“ АД, ЕИК: [ЕИК], адр. [населено място] 1303, [улица], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.